

DECRET D'ALCALDIA

Assumpte: Revocació de liquidació IIVTNU
Òrgan: Alcalde
Servei: Ingressos
Expedient: 2022/000072499

Antecedents

1.- En data 17 de novembre de 2022 el senyor [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] en representació de la mercantil Impuestalia, SL i aquesta en representació de la mercantil BANCO BILBAO VIZCAYA ARGENTARIA, SA (NIF núm. A48265169), va formular sol·licitud de devolució d'ingressos indeguts de la liquidació núm. 5070426, de quota 10.504,23 euros, de l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 23 de novembre de 2018, de la finca situada al c. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] de Mataró (referència cadastral núm. [REDACTED]).

La persona contribuent al·lega que la finca va ser transmesa per un valor inferior al de l'adquisició, de manera que no s'ha produït el fet imposable. També sol·licita l'abonament dels interessos de demora corresponents.

2.- D'acord amb els documents que figuren al present expedient, consten els següents antecedents:

- En data 7 de juny de 2011 la contribuent va adquirir la finca citada pel valor de 926.055,50 euros.
- En data 23 de novembre de 2018 la contribuent va transmetre la finca citada pel valor de 636.706,83 euros.
- La liquidació discutida va ser notificada en data 2 d'octubre de 2020. No consta que aquesta fos objecte de recurs de reposició en temps i forma, de manera que va esdevenir ferma en data 3 de novembre de 2020.

Dita liquidació va ser abonada en data 4 d'octubre de 2021 en la tresoreria de l'ORGT.

Fonaments de dret

l) La regulació de l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU) es troba continguda en els articles 104 i següents del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL). El seu article 104.1 disposa que el fet imposable d'aquest impost és l'increment del valor que experimentin els terrenys de naturalesa urbana i que es posi de manifest a conseqüència de la transmissió d'aquests.

En data 11 de maig de 2017 el Tribunal Constitucional (TC) va dictar una sentència en què declara els articles 107.1, 107.2.a) i 110.4 del TRLRHL inconstitucionals i nuls, però únicament en la mesura que sotmeten a tributació situacions d'inexistència d'increment de valor. El TC manifesta que el Poder Legislatiu no pot establir un tribut prenent en consideració actes o fets que no siguin exponents d'una riquesa real o potencial. Per tal que neixi l'obligació tributària és necessari que existeixi una capacitat econòmica, premissa que deriva del principi de no confiscatorietat previst a l'article 31.1 de la Constitució Espanyola (CE). L'impost no és, amb caràcter general, contrari al text constitucional, en la seva configuració actual, sinó únicament en aquells supòsits en què sotmeti a

CSV (Codi de verificació Segura)	[REDACTED]	Data i hora	28/06/2023 07:52:00
Normativa	Aquest document incorpora signatura electrònica reconeguda d'acord amb la llei 6/2020, 11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança		
Signat per	SERGI RIBAS BELTRAN (Secretari/ària General)		
Signat per	DAVID BOTE PAZ (Alcalde)		
URL de verificació	[REDACTED]	Pàgina	1/4

DECRET D'ALCALDIA

tributació situacions inexpressives de capacitat econòmica, és a dir, aquelles que no presenten augment de valor del terreny en el moment de la transmissió.

Aquesta sentència va ser publicada al Butlletí Oficial de l'Estat (BOE) en data 15 de juny de 2017. En virtut de l'article 38.1 de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, les sentències dictades en procediments d'inconstitucionalitat tindran valor de cosa jutjada, vincularan tots els Poders Públics i produiran efectes generals des de la data de la seva publicació en el BOE. Per tant, va desplegar efectes a partir del 15 de juny de 2017.

Arran dels diversos pronunciaments jurisdiccionals sobre l'abast de la sentència del TC, en data 9 de juliol de 2018 el Tribunal Suprem (TS) va dictar sentència en seu del recurs de cassació núm. 6226/2017, en virtut de la qual fixa els següents criteris interpretatius:

1º) Los artículos 107.1 y 107.2 a) del TRLHL, a tenor de la interpretación que hemos hecho del fallo y del fundamento jurídico 5 de la STC 59/2017, adolecen solo de una inconstitucionalidad y nulidad parcial. En este sentido, son constitucionales y resultan, pues, plenamente aplicables, en todos aquellos supuestos en los que el obligado tributario no ha logrado acreditar, por cualquiera de los medios que hemos expresado en el fundamento de derecho Quinto, que la transmisión de la propiedad de los terrenos por cualquier título (o la constitución o transmisión de cualquier derecho real de goce, limitativo del dominio, sobre los referidos terrenos), no ha puesto de manifiesto un incremento de su valor o, lo que es igual, una capacidad económica susceptible de ser gravada con fundamento en el artículo 31.1 CE.

2º) El artículo 110.4 del TRLHL, sin embargo, es inconstitucional y nulo en todo caso (inconstitucionalidad total) porque, como señala la STC 59/2017, «no permite acreditar un resultado diferente al resultante de la aplicación de las reglas de valoración que contiene», o, dicho de otro modo, porque «imp[ide] a los sujetos pasivos que puedan acreditar la existencia de una situación inexpressiva de capacidad económica (SSTC 26/2017, FJ 7, y 37/2017, FJ 5)». Esa nulidad total de dicho precepto, precisamente, es la que posibilita que los obligados tributarios puedan probar, desde la STC 59/2017, la inexistencia de un aumento del valor del terreno ante la Administración municipal o, en su caso, ante el órgano judicial, y, en caso contrario, es la que habilita la plena aplicación de los artículos 107.1 y 107.2 a) del TRLHL.

El TS resol la polèmica sobre els efectes de la declaració d'inconstitucionalitat del TC i confirma que els preceptes afectats són plenament aplicables, sempre que la persona contribuent no hagi acreditat que la transmissió del terreny no ha posat de manifest un increment de valor. Per tant, indica que la càrrega de la prova del decrement del valor correspon al subjecte passiu, pronunciament coherent amb l'article 105.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT), el qual disposa que qui faci valer el seu dret haurà de provar els fets constitutius d'aquest.

Aquesta sentència també es pronuncia respecte dels mitjans probatoris de la suposada inexistència de l'increment de valor i dona prevalença als valors consignats en les escriptures públiques:

Para acreditar que no ha existido la plusvalía gravada por el IIVTNU podrá el sujeto pasivo (a) ofrecer cualquier principio de prueba, que al menos indiciariamente permita apreciarla, como es la diferencia entre el valor de adquisición y el de transmisión que se refleja en las correspondientes escrituras públicas [cuyo valor probatorio sería equivalente al que atribuimos a la autoliquidación del Impuesto

CSV (Codi de verificació Segura)	██	Data i hora	28/06/2023 07:52:00
Normativa	Aquest document incorpora signatura electrònica reconeguda d'acord amb la llei 6/2020, 11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança		
Signat per	SERGI RIBAS BELTRAN (Secretari/ària General)		
Signat per	DAVID BOTE PAZ (Alcalde)		
URL de verificació	██	Pàgina	2/4

DECRET D'ALCALDIA

sobre Transmisiones Patrimoniales en los fundamentos de derecho 3.4 de nuestras sentencias de 23 de mayo de 2018 (RRCA núms. 1880/2017 y 4202/2017), de 5 de junio de 2018 (RRCA núms. 1881/2017 y 2867/2017) y de 13 de junio de 2018 (RCA núm. 2232/2017]; (b) optar por una prueba pericial que confirme tales indicios; o, en fin, (c) emplear cualquier otro medio probatorio ex artículo 106.1 LGT que ponga de manifiesto el decremento de valor del terreno transmitido y la consiguiente improcedencia de girar liquidación por el IIVTNU. Precisamente -nos interesa subrayarlo-, fue la diferencia entre el precio de adquisición y el de transmisión de los terrenos transmitidos la prueba tenida en cuenta por el Tribunal Constitucional en la STC 59/2017 para asumir -sin oponer reparo alguno- que, en los supuestos de hecho examinados por el órgano judicial que planteó la cuestión de inconstitucionalidad, existía una minusvalía.

El Tribunal Suprem manifesta que la prova principal que cal tenir present per a apreciar el decrement o increment de valor és la comparació dels valors indicats en les escriptures d'adquisició i de transmissió. Aquesta doctrina ha estat consagrada en diverses sentències, com ara la de 9 de juliol de 2018, la de 17 de juliol de 2018 (procediment núm. 5664/2017) i la de 18 de juliol de 2018 (procediment núm. 4777/2017).

En data 31 d'octubre de 2019 el Tribunal Constitucional va dictar la sentència núm. 126/2019, en virtut de la qual va declarar que l'article 107.4 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, és inconstitucional, en els termes previstos a la lletra a) del fonament jurídic 5. Dita sentència disposa que és inconstitucional per vulnerar el principi de capacitat econòmica i la prohibició de confiscatorietat, consagrats a l'article 31.1 CE, en aquells supòsits en els quals la quota a pagar és superior a l'increment patrimonial obtingut pel contribuent. Aquest fragment disposa el següent:

a) El alcance de la declaración: la anterior declaración de inconstitucionalidad no puede serlo, sin embargo, en todo caso, lo que privaría a las entidades locales del gravamen de capacidades económicas reales. En coherencia con la declaración parcial de inconstitucionalidad que hizo la STC 59/2017, el art. 107.4 TRLHL debe serlo únicamente en aquellos casos en los que la cuota a satisfacer es superior al incremento patrimonial realmente obtenido por el contribuyente. Eso sí, la inconstitucionalidad así apreciada no puede extenderse, sin embargo, como pretende el órgano judicial, al art.108.1 TRLHL (tipo de gravamen), pues el vicio declarado se halla exclusivamente en la forma de determinar la base imponible y no en la de calcular la cuota tributaria. Ha de añadirse una precisión sobre el alcance concreto del fallo. Por exigencia del principio de seguridad jurídica (art. 9.3 CE), y al igual que hemos hecho en otras ocasiones (por todas, SSTC 22/2015 de 16 de febrero, FJ 5, y 73/2017, de 8 de junio, FJ 6), únicamente han de considerarse situaciones susceptibles de ser revisadas con fundamento en esta sentencia aquellas que, a la fecha de publicación de la misma, no hayan adquirido firmeza por haber sido impugnadas en tiempo y forma, y no haber recaído todavía en ellas una resolución administrativa o judicial firme.

II) L'article 221.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT), en relació amb les peticions de devolució de deutes tributaris fermes, especifica el següent:

Quando el acto de aplicación de los tributos o de imposición de sanciones en virtud del cual se realizó el ingreso indebido hubiera adquirido firmeza, únicamente se podrá solicitar la devolución del mismo instando o promoviendo la revisión del acto mediante alguno de los procedimientos especiales de revisión establecidos en los párrafos a), c) y d) del artículo 216 y mediante el recurso extraordinario de revisión regulado en el artículo 244 de esta ley.

CSV (Codi de verificació Segura)	██	Data i hora	28/06/2023 07:52:00
Normativa	Aquest document incorpora signatura electrònica reconeguda d'acord amb la llei 6/2020, 11 de novembre, reguladora de determinats aspectes dels serveis electrònics de confiança		
Signat per	SERGI RIBAS BELTRAN (Secretari/ària General)		
Signat per	DAVID BOTE PAZ (Alcalde)		
URL de verificació	██	Pàgina	3/4

